

Π.Μ. Όποιος έριξε μια ματιά στις **δηλώσεις «πόθεν έσχες»** των πολιτικών, θα είδε πραγματικά να παρελαύνουν μπροστά στα μάτια του **πολλά πολλά μηδενικά**. Εκατομμύρια ευρώ...

Θα μπορούσε να σχολιάσει κανείς πολλά, όπως ότι ο πλουσιότερος εκλεγμένος βουλευτής είναι ο αρχηγός της φασιστικής ΧΑ **Ν. Μιχαλολιάκος**. Ή τις καταθέσεις του ΠΟΤΑΜΙσιου **Σ. Θεοδωράκη** και την περιουσία του Αντιπροέδρου της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ **Π. Καμμένου**. Ή, αντίθετα, τα χαμηλά εισοδήματα του **Δ. Κουτσούμπα** και άλλων βουλευτών του ΚΚΕ.

Ωστόσο, όλη η συζήτηση επικεντρώνεται στις καταθέσεις που δήλωσε η ευρωβουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ **Κ. Κούνεβα**. Η ίδια δηλώνει πως τα χρήματα προέρχονται από τις δωρεές πολιτών και συνδικάτων που συγκεντρώθηκαν για τα **έξοδα αποκατάστασης της υγείας της** μετά την φρικιαστική επίθεση με βιτριόλι στο πρόσωπό της από τον κύκλο των εργοδοτών της, όταν αυτή διεκδίκησε δεδουλευμένα.

Εύλογα τα **ερωτήματα**:

Από τους δεξιούς και φιλελεύθερους που θέλουν να αντιπολιτευτούν το ΣΥΡΙΖΑ (για να γίνουν χαλίφηδες στη θέση του χαλίφη), πως και διαλέγουν την Κούνεβα και όχι ας πούμε τον Σταθάκη ή τον Τσουκαλά;

Από τους αριστερούς και αριστερούληδες που έχουν αχρωματοψία στην σήψη της αστικής πολιτικής αλλά αρέσκονται να επισημαίνουν τη σήψη σε πρόσωπα που την εκπροσωπούν, πως και τόση ευαισθησία μήπως «δεν ήταν καθαρή η Κούνεβα;» και όχι για παράδειγμα για το αν ήταν βρώμικο να συμμετέχει κανείς στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ μέχρι τη στιγμή της εκδίωξης;

Δεν πρόκειται φυσικά να υπερασπιστούμε την Κούνεβα ως ευρωβουλευτίνα του ΣΥΡΙΖΑ. Έχουμε μάλιστα επίγνωση της άθλιας χρήσης της υπόθεσης που θα κάνει το κυβερνητικό κόμμα, μήπως και καμουφλάρει το κόσμητο του ΕΚΑΣ και γενικά για την αντεργατική πολιτική του. Για τις **σημερινές** πολιτικές επιλογές της, **η Κούνεβα θα κριθεί αυστηρά και**

πολιτικά, από τους εργαζόμενους και ακόμη περισσότερο από τις καθαρίστριες, τους φτωχούς, μα και τους μετανάστες και πρόσφυγες που ξεπαγιάζουν αυτές τις μέρες.

Στην προκειμένη περίπτωση, δεν είναι αυτό που έχει σημασία.

Ο κανιβαλισμός σε βάρος της Κούνεβα, δεν αφορά σε αυτό που κάνει σήμερα, αλλά σε αυτό που αντιπροσώπευσε κάποτε: Μετανάστρια, ταπεινά εργαζόμενη καθαρίστρια, γυναίκα, που τόλμησε να τα βάλει με τον εργοδότη της στα ίσα, για το δικό της δίκιο, αλλά και των συναδέλφων της.

Αυτή ακριβώς η Κούνεβα πρέπει να δολοφονηθεί. Όχι στα μουλωχτά, αλλά δημόσια, με διαπόμπευση, με περιφορά, με «πίσσα και πούπουλα». Το γεγονός ότι σήμερα η Κούνεβα στηρίζει μια κυβέρνηση αντεργατική δεν τους αρκεί. Το παράδειγμά της υπερβαίνει τη σημερινή της στάση. Η εξουσία δε συγχωρεί...

Είναι απολύτως «αναγκαίο» να συμβεί αυτό και να κάποιιοι σοβαροί λόγοι.

Πρώτον, δεν αξίζει ποτέ μια **καθαρίστρια** και γενικά ένας εργαζόμενος/η να είναι σε μια δημόσια υπεύθυνη θέση. Αυτή δικαιωματικά ανήκει στους εκπροσώπους της αστικής τάξης και τους **μορφωμένους γελωτοποιούς** της γραφειοκρατίας και επαγγελματίες πολιτικούς, που χορεύουν σαν κατσίκια εμπρός τους.

Δεύτερο, δε μπορεί μια **μετανάστρια** να έχει πολιτικά δικαιώματα και μάλιστα σε διακεκριμένη θέση. Τι όρεξη άραγε ανοίγει αυτό;

Τρίτο, δεν είναι δυνατό μια εργαζόμενη γυναίκα να «βγάζει γλώσσα» στον εργοδότη της και όχι μόνο να επιμένει να επιζεί τις βιτριολικής επίθεσης, αλλά και να «περιφέρεται» ως υπενθύμιση του γεγονότος ότι καμία εργοδοσία δεν είναι τελικά ανίκητη. Πόσοι ασκοί του Αιόλου ανοίγουν έτσι; Πόσες απλήρωτες και απλήρωτοι υπάρχουν στην Ελλάδα ή πόσες χιλιάδες και χιλιάδες που παίρνουν απλά «έναντι» ή είναι χωρίς ασφάλιση;

Τέταρτο, δεν μπορεί να επιτραπεί να περάσει η εντύπωση πως τα «φοβισμένα ανθρωπάκια» όπως θεωρεί τους εργαζόμενους η «καλή κοινωνία» του χρήματος και της εξουσίας, είναι δυνατόν να ανακαλύπτουν και να ασκούν το **όπλο της αλληλεγγύης** στους ανθρώπους της τάξης τους. Δίνοντας λεπτό το λεπτό από αυτό που δεν έχουν, ευρώ το ευρώ από αυτά που τους έχουν κλαπεί. «Μην είστε κουτοί. Μα είναι πολλά τα λεφτά!», αναφωνούν. Ξεχνιούν βλέπεις πως οι εργαζόμενοι είναι οι πολλοί και αυτοί είναι οι ελάχιστοι, οι λίγοι και όχι μόνο αριθμητικά

Πέμπτο, σε μια κοινωνία που υπέρτατη αρχή είναι ο κοινωνικός δαρβινισμός και κανόνας επιβιωτικής συμπεριφοράς «ο θάνατός σου, η ζωή μου», πρέπει να συντριβεί κάθε ιδέα, ότι είναι δυνατό να επιζούν αξίες ανθρωπιάς και συλλογικότητας.

Έκτο, σε μια πολιτική και κοινωνική ζωή που ο αμοραλισμός, η απόλυτη ανηθικότητα προβάλλονται ως οι μόνες ρεαλιστικές συντεταγμένες, κάθε απόπειρα προβολής άλλων αξιών και ήθους, πρέπει να αποδεικνύεται κάλπικη και ψεύτικη.

Ας μη το κουράσουμε άλλο.

Αν κάποιος είναι ανεξίτηλα βρώμικος ο μόνος τρόπος για να μην τραβάει την προσοχή ή να μην κάνει τους άλλους να κρατούν τη μύτη τους, είναι να βρει τρόπο να τους βρομίσει και αυτούς. Έτσι, «είναι όλοι ίδιοι», το βρώμικο είναι το «κανονικό». Και όταν εμφανιστεί κάποιος εκτός του κανόνα, ε, δε μπορεί, αργά ή γρήγορα θα αποκαλυφθούν τα «άπλυτά» του!

Κοντολογίς, ο τυφλός σε τραβάει πάντα μέσα στη σπηλιά του για να παλέψει μαζί σου. Εκεί έχει υπεροχή. Το φως είναι πρόβλημα, ακόμη και όταν πρόκειται για μια στιγμιαία αχτίδα από μικρή χαραμάδα της ιστορίας των εργατικών αγώνων

Καλά κάνουν και ανησυχούν.

Τα φαντάσματα που κυνηγούν, θα γεννιούνται συνέχεια και θα τους καταδιώκουν.

Ενίοτε, θα ορθώνονται μπροστά τους όχι ως σκιές, ως δυνατότητα, ως παρελθόν, ως υποψία, αλλά ως όρθιοι νικητές.

Και “θα αποδίδουν δικαιοσύνη με ένα άστρο και ένα γιασεμί”, όπως θέλει ο ποιητής.

Διότι τυχαίνει αυτά να μη βρομίζουν ποτέ...